

Văn-Hoá Sự Sống

Đỗ Quang-Vinh
Canada

Dẫn nhập

Có lẽ điều đáng quan-tâm của lương-tâm nhân-loại ngày nay không còn là sự tranh-luận giữa tư-bản và xã-hội chủ-nghĩa. Nhưng vấn-đề trọng-yếu là nhân-bản, là tôn-trọng, bảo-vệ và thăng-tiến nhân-phẩm, là văn-hoá Sự Sống. Cho dầu trong bất cứ chủ-nghĩa hay chế-độ chính-trị nào thì con người vẫn phải được coi là trọng-điểm ưu-tiên.

Quả vậy, trong hiến-chế *Fides et Ratio* về Đức Tin và Lý Luận ngày 14 tháng 9 năm 1998, Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã tuyên-bố: **“Giáo Hội không theo một triết lý học nào cả, cũng như không tán thành hay xem triết lý này quan trọng hơn triết lý kia.”**

Kỷ niệm 20 năm Hiến Chế Populorum (về Xã Hội) của Đức Cố Giáo-Hoàng Phaolô Đệ Lục, ngày 30 tháng 12 năm 1987, Đức Cố Giáo-Hoàng Gioan Phaolô II ban hành hiến-chế *Sollicitudo Rei Socialis* đề-cập những quan-tâm của “Giáo-Hội về Mặt Xã-Hội”, Ngài cũng kêu gọi con người hãy biết nhận-thức ra chiều kích luân-lý của sự phụ thuộc tương-hỗ với khái-niệm về sự phát-triển, **chứ không chỉ đơn-thuần chú ý đến khía cạnh kinh-tế mà thôi.**

Cho nên, để chuẩn-bị mừng kỷ-niệm 90 năm việc Đức Cố Giáo-Hoàng Lê-ô XIII ban hành Hiến-Chế *Rerum Novarum* về Xã-Hội, ngày 14 tháng 9 năm 1981 qua hiến-chế *Laborem Exercens* (về Công Việc của Con Người), Đức Cố Giáo-Hoàng Gioan Phaolô II đã nói: **“cho dầu đó là nền kinh-tế tư-bản hay xã-hội chủ-nghĩa đi chăng nữa, thì mục-đích chính của mọi công ăn việc làm, phải được dành và hướng về con người.”**

1- Con người, cứu cánh của mọi định-chế

Khi nói đến văn-hoá, người ta nghĩ đến những sinh-hoạt có ý-thức, những cách sống đặc-thù của mỗi cộng-đồng, xã-hội. Gọi là có ý-thức nên tùy theo mỗi ý-thức-hệ mà nền văn-hoá của họ mang tính-chất tiêu-cực hay tích-cực. Nếu ý-thức rằng con người là trung-tâm-điểm của vũ-trụ, là trọng-yếu để hằng quan-tâm thăng-tiến cuộc sống con người toàn diện thì văn-hoá ấy là văn-hoá nhân-bản, nói khác đó là văn-hoá của Sự Sống. Ngược lại đó là văn-hoá của Sự Chết.

Thật vậy, sự sống không hẳn chỉ đơn-thuần hàm-ngụ sự tồn-tại đối-lập với sự chết, nhưng một cách tích-cực hơn, nó bao-hàm ý-nghĩa một sự thăng-tiến phát-triển, ngày một hoàn-thiện vươn lên Chân, Thiện, Mĩ. Một thân cây sống không chỉ có nghĩa là thân cây ấy còn đứng vững, không héo úa tàn lụi, tro-trụi trốc gốc, chết đi, nhưng là thân cây ấy ngày một xanh um cành lá, sum-suê hoa trái đem lại bóng mát và tươi vui sung-sướng cho con người.

Vì thế văn-hoá sự sống chẳng những tiên vãn là bảo-vệ được sự âm no vật-chất, mà hơn tất cả còn là phát-triển những giá-trị tinh-thần làm thăng-hoa cuộc sống, ấy là tôn-trọng nhân-phẩm, bảo-vệ nhân-quyền, phát-huy nhân-cách cho xứng với nhân-vị của con người. Nếu không thì, dù cho đời sống vật-chất có đầy đủ phát-triển đến đâu, văn-hoá ấy chỉ là văn-hoá của sự chết, con người tuy có sống, chỉ là một đời sống sinh-thực, nhưng tinh-thần đã chết do những hành-vi vô đạo, phi-nhân bất xứng với nhân-vị của một thụ-tạo được mang hình-ảnh của Thượng-Đế, một loài vật thượng-đẳng so với muôn loài.

Khi đề-cập “Đức công-bằng, một giải-đáp cho vấn-nạn nhân-sinh”, người viết trong phần kết-luận có dẫn lời

phát-biểu của Đức cố Hồng-Y Nguyễn Văn-Thuận như sau: "... tại diễn-đàn về 'toàn-cầu-hoá trong tương-lai' do Liên-Đoàn Kỹ-Nghệ và Dịch-Vụ Ý-Đại-Lợi tổ-chức, nhà ti-phú Bill Gates lập-luận rằng với kỹ-nghệ tin-học là chìa khoá của tương-lai, mai này, sức sáng-tạo của con người phải được giải-phóng, và phải đặt ưu-tiên đầu-tư các học-đường để khai-thác phát-triển tài-năng. Đức cố Hồng-Y Phanxicô Xavie Nguyễn Văn-Thuận thì trả lời chủ-trương vấn-đề không phải là tìm hiểu xem làm sao ngày mai sẽ có việc làm mà là tìm cách giải-quyết như thế nào cho những công-nhân nam nữ một khi sẽ có việc làm cho họ trong tương lai. Ngài kết-luận cần phải thay đổi hoàn-toàn kế-hoạch cách **làm sao cho con người trở thành chủ-thể của kinh-tế và của cần-lao**. (Hành-Trang Lên Đường - Đỗ Quang-Vinh, Toronto, tr. 83)

Trong bài viết 'Về Định-Hướng Phát-Triển tại Việt-Nam' người viết cũng đã nêu vấn-đề nhân-bản như là hệ-số gốc của đô-thị phát-triển, bởi nếu không lấy con **người** làm **gốc** (nhân bản), thì cho dù phát-triển đến đâu, sự phát-triển ấy chỉ là biểu-kiến mặt nổi bề ngoài, mà đứng ra xét về chiều sâu, sự phát-triển thực sự cho con người toàn-diện hoàn toàn vô nghĩa, bởi vì nhân-vị, nhân-phẩm và nhân-quyền bị chà đạp tước đoạt, đó là nền văn-hoá tụt dốc đi xuống, nói khác đó là văn-hoá của sự chết. (<http://tntt.free.fr>)

2- Tiếng kêu của sự sống bị phủ-nhận

Hiện-trạng thế-giới đang bị đe doạ bởi văn-hoá Sự Chết. Nó lan tràn ngự-trị khắp chốn mọi nơi, không riêng trừ một xã-hội nào.

2.1- Trong khối xã-hội duy-vật, thi khỏi nói. Đầy dẫy và hiển-nhiên những hiện-tượng suy-đòi phẩm-chất. Áp bức, bóc lột, cướp đoạt, buôn bán trên sức lao-động và trên cả nhân-thân, coi con người là nô-lệ, là công-cụ thoả-mãn thú-tính, tham-vọng ích-kỷ, đúng hơn là một thú vật như ngạn-ngữ La-tinh từng nói: "Homo lupus homini", con người là chó sói đối với con người.

Không kể đến những hiện-tượng có thể suy-diễn lạc hướng sang lãnh-vực chính-trị, mà chỉ khách-quan thôi, người ta cũng có thể ngậm-ngùi kể ra biết bao cảnh đau lòng. Nạn mãi dâm trẻ em đã từng làm chấn-động lương-tâm nhân-loại. Nhưng những hình-ảnh đến ứa lệ xót xa thì vẫn còn là những bóng ma ẩn hiện lẫn-quát bên những núi rác khổng lồ, những bóng ma chơi ngoài tha-ma nghĩa-địa. Những mảnh đời này đã bị cướp mất tuổi thơ trong đôi khổ tủ nhục, sống lây-lắt với những người đã chết, lẫn-lộn trong những rác-rưởi thời-tha. Lời ký của một linh-mục giả-trang làm kẻ đồng-hành với họ thuật lại như một chứng-nhân đã nói lên được đâu là văn-hoá của Sự Sống:

<http://www.hayyeuthuongnhau.org/>

⇒

truyện có thật => tôi đến thăm em hoặc

<http://www.hayyeuthuongnhau.org/>

⇒

truyện có thật => bên đồng rác dưới chân cầu

Người ta thống-kê rằng: "Mỗi năm Việt Nam có khoảng 1,4 triệu ca nạo phá thai, trong đó 500 ngàn ca ở tuổi vị thành niên, 25% số ca chưa lập gia-đình và 20% ca nạo phá thai khi còn ở tuổi vị thành niên. Chỉ riêng chín tháng đầu năm 2006 ở Bệnh viện Từ-Dũ đã có 18.821 ca nạo phá thai và số trẻ vị-thành-niên đến đây nạo phá thai rất nhiều."

http://www.congan.com.vn/detail_news.php?a=art111002&b=3

[hoặc: <http://www.hayyeuthuongnhau.org/>

=>Truyện có thật =>tầm màn đau khổ của phá thai]

Năm trước đây, người viết được thư của một nữ-tu là người thân cho biết tại khuôn-viên thánh-đường và trường học cạnh một nữ-tu viện nọ tại quê nhà, sáng ra đã thấy mấy xác thai nhi rải-rác đó đây đến nỗi người ta phải để thùng đựng cho họ tiện vứt bỏ.

Đó chẳng phải là ngoa-ngôn nếu nhìn hình-ảnh trên đây ghi lại tấm lòng nhân-ái của người xót-xa trước bối-cảnh của nền văn-hoá Sự Chết. Nhóm người thiện-nguyện này đã đi lượm những xác thai nhi như lượm rác làm thành một bãi tha-ma gọi là “nghĩa trang không bia mộ” tại Nha-Trang, và đã cứu sống một số thai-nhi còn thoi-thóp hoặc làm cha mẹ nuôi không điều-kiện của những ấu-nhi bị bỏ rơi.

<http://www.tuoitre.com.vn> [*Tuoi Tre Online*, tìm kiếm: “**nghĩa trang không bia mộ**” trong “**tiêu đề**”, Mục: **Phóng sự-Ký sự**]

Theo báo-cáo của Ủy-ban Dân Số và Kế-Hoạch- Hóa Gia-Đình từ 1990 đến 1996 trung-bình có khoảng 1,2 triệu vụ phá thai mỗi năm tại Việt Nam. Trong số này, khoảng 300,000 vụ liên-quan đến trẻ gái vị thành-niên. Ở thị-xã Pleiku, tỉnh Gia-Lai, gần nhà thờ Đức-An có một nghĩa-trang chôn cất hàng ngàn bào-thai bị phá. Dân địa-phương gọi nghĩa-trang này là “Cô Hồn Cha Đông”. Cha xứ Phêrô Nguyễn Văn Đông, người đã có sáng-kiến lập nghĩa-trang này, cho biết do có nhiều vụ phá thai, nên hàng ngày các thai nhi được chôn vùi-vã tại đây. Linh-mục kể lại nguyên-nhân khiến ngài nảy ra sáng-kiến xây mộ cho các thai-nhi bị chết. Ngài nói: “Ngày nọ, tôi dừng chân quan-sát một mộ nhỏ mới được lấp đất, thấy cạnh nấm mộ có đàn kiến đang bò vòng quanh một bọc ni-lông. Tôi tò-mò mở ra xem và nhận ra xác một thai-nhi. Từ đó tôi quyết-định làm một điều gì đó để mang lại nhân- phẩm cho các trẻ không được sinh ra và thế là nghĩa-trang đồng-nhi vô danh ra đời.” Và đầu năm 1996, ngài gởi bức tâm-thư kêu gọi lòng từ-tâm giúp ngài xây mộ cho **các trẻ sơ-sinh “bị phủ-nhận quyền sống”**

[<http://www.catholic.org.tw/vntaiwan/y2vietnam/3vietin.htm>]

Người viết cũng nhớ cách đây ít năm, có thấy được trên mạng, hình-ảnh video của những thai-nhi lớn tháng bị vứt bỏ ngổ-ngang trên lề đường Trung Quốc do một nữ du-khách thấy tận mắt ghi lại. Nhưng rung-rợn và ghê tởm lợm giọng nhất, phải nói là người ta đã ăn thai nhi, có những tiệm ăn mà trên bàn là những thai-nhi được biến-chê thành đủ món, họ ngồi ăn thản-nhiên hết như thú rừng. Tuy nhiên, những quý vị yếu tim, những cặp hôn-nhân đang muốn sinh con, không muốn bị ám-ảnh bởi những hình ảnh dã-man này, thì xin đừng tò-mò vào mạng sau đây, thú thực người viết đã không đủ can-đảm để coi hết mà chỉ lướt qua rồi vội-vàng nhắm mắt lại.

http://www.geocities.com/tosu_cs/toiackinhhoang.html

hoặc

<http://memaria.org/images/090506/>

Cho nên khi nghe nói tại nước mình, người ta bỏ dưỡng bằng rượu ngâm bào-thai, thì cũng chẳng có gì là đáng ngạc-nhiên lắm.

2.2- Trong một số quốc-gia tư-bản, dẫu không phải là tuyệt-đối, rộng khắp, nhưng cũng có những biểu-hiện đi xuống một nền văn-hoá Sự Chết. Vì mị dân, vì tham-vọng quyền-lực và quyền-lợi, những thế-lực tiền tài ảnh-hưởng tới các định-chê pháp-luật, đảo ngược lại những truyền-thống đạo-lý và luân-lý. Hôn-nhân đồng tính, sinh-sản nhân-tạo (human cloning), cho phép trợ tử là những nhức-nhối của xã-hội được luật-pháp công-nhận hay thúc đẩy.

Ngày 25 tháng 3 năm 1995, Đức Cố Giáo-Hoàng Gioan Phaolô II ban hành Hiến-Chế *Evangelium Vitae* (Về Phúc Âm của Sự Sống), đề ra những bước để hướng tới “*nền văn hóa sự sống mới*.” Ngài viết: **“Không có một luật lệ pháp lý nào của con người có thể coi việc phá thai và trợ tử là hợp hiến được, và việc giết chết một mạng sống vô tội, chính là cách đã phạm phải một tội trọng tày trời về mặt luân lý; và việc trợ tử chính là một sự xúc phạm trầm trọng đến luật lệ của Thiên-Chúa.”**

Hiện có khoảng 1.31 triệu vụ phá thai xảy ra hằng năm tại Hoa Kỳ, một tỉ-lệ phá thai cao nhất trong số các nước đã phát-triển. Cứ trong 100 vụ mang thai, thì đã có đến 24.5 vụ là phá thai tại Hoa Kỳ (www.secondlookproject.org).

Mới đây nhất, nạn phá thai tại Thụy-Điển lại được chính-thức cổ-võ. Đức Cha Anders Arborelius, giám-mục giáo-phận thủ-đô Stockholm của Thụy-Điển và mục-sư Sten-Gunnar Hedin của Giáo-Hội Tin Lành Ngũ Tuần Thụy-Điển vừa đưa ra một tuyên-bố chung, tố-cáo chính-quyền nước này muốn biến Thụy-Điển thành

thiên-đường phá thai khi cho phép các phụ-nữ nước ngoài được đến đây để phá thai. Các Ngài lên tiếng: *“Chúng ta cảm thấy vô cùng lo âu rằng chính quyền Thụy Điển đang chuẩn-bị một dự-luật cho phép những người phụ- nữ nước ngoài có cơ-hội đến đây để phá thai lớn thàng. Chúng tôi kêu gọi Bộ Trưởng Y-Tế và Xã- Hội Sự-Vụ **đừng biến Thụy-Điển thành thiên-đường phá thai**. Chúng tôi mong muốn, thay vào đó có một chính sách để một nước giàu có như Thụy-Điển đóng góp nhiều hơn vào việc trợ giúp các phụ-nữ mang thai, cả trong nước lẫn ở hải- ngoại”* (VietCatholic News 05/03/2007)

Tiếp các tham-dự-viên Phiên Hợp Khoáng-Đại lần thứ 10 của Viện Hàn-Lâm Giáo-Hoàng Phò Sự Sống nhân dịp họ dành ra hai ngày để nghiên-cứu việc sản sinh nhân-tạo, Đức Cố Giáo-Hoàng Gioan Phaolo II nhấn mạnh rằng: *“Các giá-trị căn-bản ngày nay, đang trên đà suy-thoái mạnh cùng với những vắn-nạn và những dấu chỉ không những đối với người Kitô giáo, mà cả toàn-thể nhân-loại, do đó, vắn-đề cần phải được nghiên-cứu và xem xét lại một cách kỹ- lưỡng.”* Ngài khuyến-cáo phát-huy những sáng-kiến nhằm ngăn ngừa *“các vụ sản sinh nhân-tạo một cách nguy-hiêm”*, và mời gọi mọi tín-hữu hãy *“cùng cam kết với nhau trong việc đề ra những cách thức nghiên-cứu xác-thực, nhằm chống lại những đề-nghị sử-dụng kỹ-thuật để thay thế cho thiên-chức làm cha, làm mẹ **vì như thế sẽ làm tổn hại đến nhân-phẩm của cha mẹ lẫn các con trẻ**.”* (VietCatholicNews 24/02/2004)

Khi công-ty “Advanced Cell Technology” (ACT) tuyên-bố trên màn ảnh truyền hình, ngày 25 tháng 11 năm 2001, đã thực-hiện thành-công “Cloning” một phôi người đầu tiên (the first human embryo), thì cả thế-giới đạo đời đều chấn-động, lập tức Đức cố Giáo Giáo Hoàng Gioan Phalô II lên tiếng ***chỉ-trích và cảnh-báo việc làm thiếu tính cách đạo-đức này***. (Zenith News 26 tháng 11, 2001 - số ZE01112602 và ZE01112606).

Sau này tổng thống Mỹ George W. Bush khi cho phép sử-dụng ngân quỹ liên-bang để tài-trợ cho việc nghiên-cứu tế-bào gốc bằng phương-pháp thụ tinh trong ống nghiệm (In Vitro Fertilization - IVF), lại càng gây bất bình trầm-trọng trong Giáo-Hội Công-Giáo Hoa-Kỳ. Giám-mục Joseph Fiorenza, địa-phận Galveston-Houston, cựu chủ-tịch Hội- Đồng Giám-Mục Hoa-Kỳ đã phát-biểu rằng: *“Lần đầu tiên trong lịch sử Hoa-Kỳ, chính-phủ liên-bang đồng-ý ủng-hộ việc nghiên-cứu, mà **hệ- quả của nó là việc hủy-diệt những con người vô phương kháng-cự**, nhằm mục-đích đem lại lợi-ích cho kẻ khác... Quyết định này cho phép các công ty, các dịch-vụ nghiên-cứu tư nhân tại quốc-gia của chúng ta, **gia tăng phát-triển sự bất kính đối với sự sống con người**. Cho nên, chúng tôi cầu nguyện và hy- vọng rằng tổng-thống Bush sẽ trở về lại với nguyên-tắc chính-trực, nhằm chống lại những cách thức hành-xử coi sự sống con người không hơn gì những vật-thể, có thể được tận-dụng cho các mục- đích nghiên-cứu và sau đó thì bị hủy-diệt.”*

Tuy nhiên, may mắn thay, sau đó chính Tổng Thống George Bush đã phủ-quyết sự chấp-thuận của Quốc-Hội Mỹ về dự-luật này. Quyết-định trên dĩ-nhiên đã được Nhóm Phò Sự Sống và Hội-Đồng Giám-Mục Hoa-Kỳ nhiệt-liệt hoan-ngheh.

Ấy là chưa nói đến ảnh-hưởng nguy hại bởi những hoạt-động vô trách-nhiệm của giới truyền-thông và văn-hoá. Trong bản nghiên-cứu về *“Tầm ảnh hưởng của các phương tiện truyền thông về thái-độ và đạo-đức giới tính của thanh thiếu-niên”*, Viện Y-Học về Sức Khỏe Giới Tính đã cho biết chỉ một nội-dung nhỏ mang tính kích dục trên các phương-tiện truyền thông thôi cũng đã có những tác hại xấu đối với các trẻ em và thanh thiếu-niên. Bác sĩ Joe Mcilhaney, Chủ Tịch của Viện giải-thích, đó là *“vì hình-ảnh và nội-dung khiêu dâm được phơi bày ở khắp mọi nơi”*. Ông nói: *“22% các chương-trình phát thanh dành cho trẻ em chứa đựng những nội-dung khiêu dâm, mà trong đó 20% có tính-chất kích dục từ nhẹ-nhàng đến cao-độ. Một thống-kê của các CD bán chạy nhất trong năm 1999 cho thấy có tới 42% chứa đựng nội-dung khiêu dâm, khoảng 41% mang tính-chất khiêu dâm từ nhẹ-nhàng đến mãnh-liệt, 61% thanh thiếu-niên sử-dụng máy điện-toán để vào internet, và 14% cho biết rằng họ thấy điều gì đó lạ lạ mà không dám nói lại với cha mẹ. Nhưng sự thiếu hiểu biết của chúng ta về mức độ ảnh-hưởng xấu-xa đối với trẻ em và thanh thiếu- niên đến cỡ nào, thì cũng đủ gây choáng váng và sợ hãi cho các bậc làm cha mẹ.* (VietCatholic News 24/02/2004).

Xem thế đủ biết, sớm muộn với viễn-tượng của bạo-lực, sa-đọa dẫn đến những hành-động mất tính người, thế-giới tương-lai sẽ đi về đâu? Phải chăng Văn-Hóa Sự Sống đang tuột dốc, biến thành Văn-Hoá Sự Chết?

Kết-luận

Bởi vậy, kinh-tế chính-trị phải vì con người, chứ con người không thể là công-cụ phục-vụ cho chính- trị, kinh-tế. Thời nay hơn bao giờ hết, việc bảo-vệ sự sống cần được quan-tâm hàng đầu. Đã biết bao nhiêu hội-nghị, diễn-đàn, thông-điệp lên tiếng kêu gọi, cảnh-báo trước những tâm-hồn chai cứng, để nói lên mối quan-tâm này. Dù không dị- đoan mê-tín, nhưng những tai-uương bi-thảm kinh-hoàng đôn-dập giáng xuống cho nhân-loại, chiến-tranh, hận thù, khủng-bố, giết người, thiên-tai, như những “con quái-vật” đòi nuốt chửng nhân-loại, dù muốn hay không cũng bắt buộc ta băn-khoăn suy nghĩ. Có phải chăng đó là những dấu chỉ

cảnh-báo từ Trời cao? Có phải chẳng đó là những tiếng oán-hòn tức-tưởi của những mạng sống đã bị dập vùi?

Ngày xưa, Tản-Đà từng thở dài:

*“Văn-minh Đông-Á Trời thu sạch,
 Đây lúc cương-thường đảo ngược ru?”*

Ngày nay, có nên chẳng, mượn lời của nhà thơ này mà than thở:

*Văn-minh nhân-loại Trời thu sạch,
 Đây lúc con người biến mất ru?*

Về phương-diện siêu-nhiên tâm-linh, đã xảy ra những hiện-tượng lạ tại nhiều nơi trên thế-giới và tại Hoa Kỳ trước kia, tương-tự như mới đây khi tượng Nữ-Vương Hoà-Bình trước Vương-Cung Thánh-Đường Sài-gòn bật khóc ngày 29 tháng 10 năm 2005, dấu sao cũng đã đánh động được lương-tâm nhân-loại. Người viết xin mượn bài thi-hứng trước sự-kiện này vào ngày ấy để thay cho kết-luận:

*Mẹ ôm thế-giới vào lòng,
 Ngược xin Thượng-Đế khoan-hồng, nương tay.
 Nhưng sao Mẹ khóc thế này?
 Phải chăng nhân-loại còn hay cứng lòng?*

*Đây những oan-hồn Biển Đông gào thét.
 Đây dân nghèo lê-lết khắp giang-son,
 Đây những thai-nhi khóc ré oán hòn
 Bị bỏ vương trên mọi đường, khắp chốn,
 Trong vò rượu, trên bàn ăn rùng-rợn
 Bởi bọn người hung tợn, dạ sói lang.
 Trong ôn-dịch, sóng thần, động-địa, cuồng-phong,
 Lòng Đất Nước quặn đau vang vang tiếng rú:
 “Sinh con ra, sao con thành quỷ dữ ,
 Túng xẻo thân này chưa đủ hay sao?
 Bội nghĩa thêm, con tru diệt đồng-bào,
 Xua đuổi anh em, bán rao phụ-nữ,
 Hả-hê cười, sao con nỡ bắt nhân?
 Mẹ xót-xa lắm, ôi, đau khổ vô ngần;
 Đây lệ sâu, mau lại gần, con hãy hứng đong!
 Mẹ ôm thế-giới vào lòng,
 Ngược xin Thượng-Đế khoan-hồng, nương tay.*

- Nhưng sao Mẹ khóc thế này?
 - “Bởi vì nhân-loại còn hay cứng đầu,
 Kiêu-căng, lỗi đạo thương nhau,
 Làm sao lau sạch lệ sâu, con ơi!”

*(cảm hứng trước Tượng Nữ-Vương Hoà-Bình
 tại Vương-Cung Thánh-Đường Sài-gon
 bật khóc từ 5 giờ chiều ngày 29 tháng 10 năm 2005)*